

Fedor Gál
@ Matěj
Přes ploty

Větrné mlýny

Větrné mlýny

Fedor Gál
@ Matěj
Přes ploty

Fedor Gál @ Matěj Přes ploty

Neodstraněná pošta

Tato kniha vyšla s finanční podporou Komisie SLOLIA,
Literárne informačné centrum, Bratislava.

© Fedor Gál, 2017

© Matěj, 2017

Translation © Miroslav Zelinský, 2017

© Větrné mlýny, 2017

ISBN 978-80-7443-217-0 (papírová kniha)

ISBN 978-80-7443-246-0 (eBook)

**Počátkem září 2009
mi přišel mail
od mladého
národního socialisty.
Následoval dialog.**

2009-2015

Dobrý den, pane Gále,
uvažoval jsem dlouho, zda vám psát či zda mám vůbec psát. Nakonec jsem se odhodlal napsat, a to proto, že konverzace může být prospěšná pro obě strany.

Když jsem si na vás bral e-mail, říkal jsem, že jsem národní socialista. Definice tohoto pojmu je mnoho a většina je absolutně nepřesná (nejlépe to určitě ilustruje slovník cizích slov vydaný bolševiky, nepamatuju si to přesně, ale píše se v něm něco v tom smyslu, že fašismus je konečná verze teroristického kapitalismu). Sám to „cítím“ jako nacionalismus říznutý neodarwinismem. Nacionalismus pak chápu jako NÁROD = KREV A PŮDA. Nejsem aktivní v rámci Odporu ani Pospolitosti (tito neoludáci jsou úplně mimo), to znamená, že jako jedinec nejsem společensky nebezpečný ☺.

Existuje mnoho důvodů, proč s vámi mluvit.

Hlavní byla asi snaha o porozumění, protože tak jako se vy snažíte porozumět „nám“ napříč dějinami (a podle

toho, co vím, se vám to nedaří — usuzuji takto z vašich závěrů o tom, proč došlo k prosazení národního socialismu), tak se já snažím porozumět Židům a také se mi nepřilíší daří. Odpusťte moji roztržitost, ale píší za pochodu a dělá mi problém udržet koncept.

V první řadě vám chci říct, že nelituji židovského utrpení víc než utrpení kohokoli jiného. Pobuřuje mě chápání holokaustu jako patentu na utrpení. Sám jistě uznáte, že se najdou i tací, kteří právě tento pohled zneužívají pro politické cíle. Celé to prizma evropského židovství (myslím hlavně ty nářky ohledně pronásledování napříč dějinami a kvazi biblická i judeo-křesťanská civilizace mi přijdou směšné, když už, tak anticko-křesťanská civilizace, to je stejně okatý antagonismus) má své mezery. Stačí, aby si rozumný člověk položil pár otázek, a začne se to sypat.

Víte, nejsem z luďácké rodiny. Jsem z Košic (a jako vlastní osobní trauma mohu uvést dům na Hlavní ulici, který nám zabrali bolševici, nebo dům na Mlýnské, který zbourali) a jako uvědomělý občan znám demografii Košic před válkou, takže vím, že přibližně 25% tehdejších obyvatel byli Židé. Také vím, že drtivá většina z nich zde nežila po generace, ale pouze okolo sta let.¹ Vždyť vy sám si musíte být vědom své identity, která demonstruje jednu z největších lží, které se váš národ dopustil, a to, že Židé nejsou rasa, ale náboženská skupina. Neurazte se, ale když jsem vás onehdy viděl smát se spolu s Petrem Schutzem v jeho simultánci, karikatura ze Stürmeru² by jako ilustrace rasové odlišnosti

nebyla výstižnější ☺. Jsem rasista jen do té míry, že jsem hrdý na svou rasu a věřím, že mezi rasami existují rozdíly. Bohužel jako běloch nemůžu říct „bílá je lepší“, „bílá je dobrá“, „bílá síla“ atd. To je jen další věc, která ve mně posiluje pocit ohrožení. Chápu váš strach o vnučku, ale já mám strach o své děti, které budou vyrůstat v zemi, kde menšiny jsou zákonem chráněny a kde existuje dvojí metr.³

Znovu jsem trochu odbočil.

Psal se rok 2000, bylo mi 15 let a každý čtvrtek jsem si kupoval *Domino fórum* (miloval jsem ho), navštěvoval jsem prestižní školu a byl sympatizantem DS (ne Dělnické, ale Demokratické strany) a později OKS — Občanská konzervativní strana, i voličem..., už jen proto bychom si mohli tykat. Vášnivě jsem o nich diskutoval a lobboval za ně všude tam, kde to bylo možné. Jak sám víte, vaše marginální ministrana má schopnost spojovat lidi, kteří se vyznačují určitým druhem rytířství. Gymnázium jsem nedokončil kvůli nenaplněným láskám, zpupnosti (ta je asi tím nejcharakterističtějším rysem mé osobnosti, ale k tomu se dostanu později), hazardu... prostě vášním všeho druhu. Vyhodili mě v předvečer dokončení. Zůstal jsem věrný „vášemu humanismu“ (škatulky jsou jen berličkami k tříbení myšlenek, tak mě nechtejte za slovo) i nadále a časem jsem zažil i první ročník *.týždňa*. Bez vzdělání a jako černá ovce rodiny jsem byl nucen emigrovat, respektive odejít gastarbajtrovat do Londýna. A tam začaly zajímavé paralely mezi mým a Hitlerovým životem. Nedřít po skladech a fabrikách, nikdy bych

.týždeň nehodil přes palubu a nestal se národním socialistou. Nebo asi stal...

Nevím to jistě, ale myslím, že většina neduhů společnosti je naším společným trápením. Prvenství, zdá se, získává odmítání uvěřit, nebo jak to nazvat (vy jako vzdělaný muž máte jistě vhodnější slova). Jak je možné, že celá čtvrtina Američanů nevěří ve skutečnou existenci Usámy bin Ládina? A dost lidí zpochybňuje holokaust? Samozřejmě, nabízí se vysvětlení, že dotyční jsou retardovaní, ale tak jednoduché to asi není. Nejsem příznivcem konspiračních teorií (přece dobře víme, že pověřivost zabíjí ☺, ale uzákonit počet obětí na 6 000 000 je do nebe volající drzost⁴ už s ohledem na to, že Endlösung (konečné řešení židovské otázky) byl přísně tajný projekt a Němci zahladili stopy (a že uměli být důkladní, Germáni jedni árijští), plus existují jasné kontroverze ohledně Osvětimi (4,5 milionů změněno na 1,5 milionu, Rusy zrekonstruované plynové komory atp.). Řeknu-li, že v Dachau byly plynové komory, mylím se, ale neporušuji zákon (spousta lidí mi zatleská, pokud to vhodně zaobalím), ale pokud si dovolím říct, že židovských obětí bylo méně nebo že plánované vyvraždění stálo život méně lidí než choroby, tak to už jsem jednou nohou v base. Chápete, co tím myslím? Dokážete se odosobnit od svých rodičů?

Co je to za společnost, která je stavěná na takto křehkých pilířích?

Už jsem vyčerpaný, nejsem žádný grafoman, ale jednu věc si neodpustím. Jak vás proboha napadlo ukazovat se na veřejnosti před rokem 1989, Slováci jsou přece na Židy

jako zuřiví psi! A to nejen z iracionálních důvodů (zbožňuju stereotypy ☺).

S úctou, Matěj

P. S. Rád bych věděl, máte mé slovo, že se to nedostane ven (i kdyby, kdo by mi věřil), zda jste v rámci svých meditací zkusil drogy, hlavně LSD, a pokud ano, oslovilo vás to?

A abych nezapomněl, pokud už nevíte, co se svým židovským zlatem, které schováváte ve sklepě..., nebyl byste tak laskavý a nefinancoval má studia až do konce vysoké školy plus nějaký ten závdavek potřebný k pokrytí akutní nouze (nemám na nájem)? Je to drzá prosba, ale z titulu mé vykořeněnosti (prakticky sirotek) máme něco společného. Rád vás pozvu na pivo.

Dobrý den, Matěji.

Není pochyb, že mí a vaši předkové byli Slováci. Jen ty mé téměř všechny vyvraždili. V Sachsenhausenu, v Osvětimi, v Terezíně, v Treblince, ..., abych vyjmenoval alespoň ta místa, o nichž skutečně vím, že tam umírali. Mám považovat za dostatečný důvod to, že když se usmívali, připomínali komusi karikaturu ze Stürmeru?

Chci vás ujistit, že v osmdesátých letech jsem se neukazoval na veřejnosti proto, aby mě bylo vidět. Dodnes považuji jakékoli utrpení za svůj problém.

Nejraději medituji při suchém červeném. Mám ho ještě asi deset lahví ve sklepě. Na studium by vám to asi nesta-

čilo. Z drog jsem závislý výhradně na nikotinu. Kouřím od základní školy. Jak šel čas, byly to Detvy, Bystrice, Lípy, Globusky, Sparty, Marlboro, ... dnes lehké Davidoffky. Ten zlozvyk mi dost vadí, ale už se ho asi nezbavím.

F. G.

Pěkný zbytek dne, Fedore, věřím, že o osudech svojí rodiny a spolu s tím i o osudech všech evropských Židů jste přemýšlel tuny hodin. Jste opravdu přesvědčen, že hlavní motivace tohoto procesu spočívala v pudové nenávisti vyplývající z rasy? Nikdo není bez viny a žádná akce nezůstane bez reakce — odpusťte prosím kliše, ale tak jednoduché to asi nebude. Rád bych se vyhnul trapnému antisemitismu, ale sám dobře víte, kolik Židů bylo před válkou na Slovensku a kolik toho vlastnili (4% obyvatel, 39% hospodářství).⁵ Je mi jasné, že pro vás je to indikátor šikovní, ale pro mě jako pro Slováka je to indikátor vykořisťování. Dobře vím, že dnes je to podobné. Jen v době národních států (a tuplem, jde-li o mladý národní stát), to byl problém, který uznávali i sami Židé. Nic z toho nedokáže ospravedlnit násilí, ale vězte, že konečné řešení začalo v roce 1942, když byl na stole požadavek bezpodmínečné kapitulace a německý záměr dát vám domov na Madagaskaru byl dost štědrý.⁶

Ten Stürmer byl asi netaktní vtip, ale může vás zahřát u srdce, že šéfredaktora pověsili (rád vám přetlumočím jeho poslední slova).

Davidoffky mi nechutnají, mám-li možnost, upřednostňuji tabák z Virginie. On daily basis kouřím červená Marlboro. Červené suché... mám rád těžká vína, burgundské apod. Ta zemitá chuť mě vždy dostane.

Pokud jste neměl LSD, určitě jste o tom alespoň četl? Závislost neexistuje a otevírá obzory.

Musím běžet, na viděnou, M.

Nevím, Matěji, jak byl rozdělen majetek na Slovensku před válkou. Jistě ale vím, že zabít souseda pro jeho majetek je loupežná vražda. Moje máma po návratu z Terezína našla jen prázdný byt. Její sestra, která přežila Osvětim, šla žádat sousedy, zda by nevrátili alespoň postel. Takže spíše než o pudovou nenávist jde o hamižnost. To už ani nemluvím o tom, že Slovensko považovali za svou domovinu do té chvíle, kdy je sousedi a oficiální politika vyvedli z omylu. Dnes vyvádíme z omylu 11% spoluobčanů maďarské národnosti.

Ad červené: Momentálně spolupracuji s Martinem Hanzlíčkem (tvoríme pro www.tyzden.sk sérii videí o listopadu 89) a ten je z Mikulova. Vozí mi skvělý Cabernet Sauvignon. Já si příležitostně koupím izraelské z Golanských výšin. Cítím v něm slunce. Že by nějaký historický resentment?

O LSD jsem přečetl poměrně dost. Mám rád experimentující hlubinné psychology a alternativní spiritualitu. Mít možnost narodit se znovu, budu buddhistou.

Pěkný večer, E.

Dobrý den,
chápu, že musí být těžké odosobnit se od něčeho natolik osobního, ale opravdu jste nikdy nebral v potaz tyto širší souvislosti? Musel jste si přece položit otázku (vždyť jste nějaký ten intelektuál), odkud se vzal antisemitismus, a předpokládám, že jste došel i dál než jen po závist, hamiznost a podobně.

Co se Maďarů na Slovensku týká, tak znovu připomínám, že jsem z Košic, takže s hejslovákem z Kysuc se neshodnu. Babička je Maďarka, a když už jsem u kořenů, tak můj prapradědeček byl prvorozený syn grófa, který se zapletl s krčmářovou dcerou jménem Rothová, hehe. Věřím, že by společnosti neuškodilo, kdyby se občané kategorizovali na způsob římské republiky, ale nezdá se mi, že by Maďari měli obavy, co s nimi dál bude, současné spolužití funguje normálně. Překvapuje mě vaše starost o Maďary. Hned po Polácích a Rakušanech je pokládám za největší antisemity. A připadá mi to jako marginální problém v porovnání s tím, že Evropa po prohrané válce ztratila zasloužené velmocenské postavení, naše homogenita je narušovaná přistěhovalci a kultura ustupuje civilizaci denně a bez boje. To trápí mě a jistě nejen mě. Ty multikulti oblbováky nesežere každý.

Víno z Golanských: Nemělo by to správně být syrské víno? © Nebyl jsem na Blízkém východě, a abych řekl pravdu, mé cestovatelské aspirace směřují jinam (třeba wagnerovský festival nebo Normandie), ale když jsem byl

mladší, zbožňoval jsem Josefa Flavia i jeho dramtizace od Feuchtwangera. Krajina byla kouzelná, takže to slunce v lahvi vám věřím. Abychom mezi sebou měli jasno, vojenské úspěchy Izraele mi imponují stejně jako politika NÁRODU KRVE A PŮDY, ale nechápu fakt, že většina evropských Židů jsou liberálové, ba přímo anarchisti, a ti, kteří žijí v Izraeli, alespoň co jsem zjistil z oficiální politiky, jsou úplně jinde. Myslíte, že se řešení dvou států uskuteční v průběhu vašeho života?

Vím, že otázku, proč jste nevěšeli bolševiky, jste zodpověděl už milionkrát, ale co si myslíte o Karlu Krylovi? Proč nedostal nějaký post? Znal jste se s ním osobně?

M.

Ale no, odosobňuji se, jak jen to jde. Antisemitismus vzniká v lidských srdcích, duších a myslích z mnohých zdrojů. Z mýtů o židovské vině za smrt Kristovu, z nepřátelství ke všemu, co je jiné, z pudové závisti, z toho, že ublížit slabému je „lehčí“ než postavit se silnému, z principu a potřeby „obětního beránka“ a tak dále. V Indii či na Srí Lance jsem antisemitismus nepostřehl. Mají tam jiné, na nichž si vylévají svoje pudy a hrabivost. Ale všude jsem potkal lidi, s nimiž skamarádit se mi nedělalo problém, stejně jako takové, kteří by mi zakroutili krkem. Většinou v iluzi o obsahu mé peněženky než z nechuti k mému nosu.

Co se týká Maďarů na Slovensku, zmínil jsem je proto, že tvoří na Slovensku velkou menšinu. Na rozdíl třeba

od Poláků nebo Rakušanů. Znepokojuje mě, jak si s touto kartou politické elity zahrávají. Připouštím, že víc mě zajímají problémy „teď a tady“ než problémy, které jsou mimo můj dosah. Na velmocenské postavení Evropy mám asi malý vliv a osobně bych řekl, že je přesně takové, jaké si zasloužíme. Jen nevím o tom, že jsme prohráli válku. Síla kultury se měří její schopností přežít konfrontaci s jinou. A teď mluvím o konfrontaci kultur, která opravdu nemá nic společného s kanony.

Víno z Golanských je víno z Golanských, stejně jako malokarpatské je malokarpatské.

Vojenské úspěchy Izraele vnímám jako úspěchy v boji o přežití. Zdá se mi, že vzniku Palestinského státu se dožiju, jen se obávám, že se nedožiju přátelského spoluzití Palestiny a Izraele.

S Karlem Krylem jsem se potkal jednou. Byl to sympaták. Asi byl dost zklamaný tím, jak pomalu a jakým způsobem se věci po listopadu 89 vyvíjely. To ale nebyl sám. Myslím si, že člověk má právo cosi očekávat sám od sebe. Nárokovat si, aby se druzí chovali podle jeho představ, je už první krok k fanatismu.

E.

Dobrý den, pane Gále,
je mi líto, že jsem neměl čas odpovědět, ale, jak jistě chápete, zápas o evropskou kulturu a přežití bílé rasy mi občas narušuje osobní život, ne, že bych byl argumentačně

vyčerpaný, jen se mi nezdá, že by naše diskuze byla moc kreativní (až na to víno a cigarety).

Rád bych vás upozornil na existenci tohoto blogu: *nassmer.blogspot.com*. Těším se na váš názor, jestli toto je ještě podnětné bádání nebo už nebezpečný revizionismus. A další *deliandiver.org*, co se filozofie týká, je tento „lightka“, ale kdo to dnes ještě bere seriózně, nemám pravdu?

Přeji hezký den, Matěj

Kreativní dialog nám dvěma prozatím nehrozí. Na blogy, jež mi doporučujete, se podívám, až budu mít volnou chvíli. V noci jsem se vrátil z Berlína a Lipska, kde probíhala diskuze o našem filmu *Krátká dlouhá cesta*, a čeká mě dost velký shon při dokončování filmu *Dobré ráno, Slovensko*.

F.

Pane Gále,
vždyť vy jste byl v Košicích v Tabačce⁷ před pár měsíci ☺. Šel jsem tam, protože jsem se na vás těšil — tedy nejvíce na konfrontaci (slovní), ale podle tehdy aktuálních informací tam měl být jen váš film a diskuze. S vaší účastí se už ani nepočítalo, takže jsem se zvedl a šel pryč. A světe, div se, dnes jsem potkal kamaráda a ten mi řekl, že jste

přece jen dorazil. No škoda, měl jsem připravené nějaké citáty z Krylových písní a básní po roce 89 (*Timur a jeho parta, Čarnogurského tanky*) a hrozně jsem vás chtěl konfrontovat za účasti kapely, která hraje Kryla. Jinak, dost drzé od vás, nemyslíte? I gójové mají paměť.

Přemýšlel jsem o tom, co jste psal o buddhismu (četl jsem také knihu rozhovorů západních vědců a dalajlámy — na mě udělal dojem intelektuálního mrzáka), ale vážně to má budoucnost — vždyť se do toho dá nacpat úplně všechno ☺. Snad to pomůže při profilování ukradené identity (liberalismu, konzumu a holokaustu už i tak dochází dech) tomuto těžce zkoušenému kontinentu.

Matěj

P. S. Četl jsem knihu židovských vtipů (ne vtipů o Židech) a bylo to hrozně rozkošné.

Ano, byl jsem 17. (nebo 16.?) listopadu v Košicích. Měl jsem tam hned tři diskuze a dvě projekce našeho filmu. Všiml jsem si, že jeden pán Tabačku nahrál na video a pustil na *YouTube*. Takže svou konfrontační povahu můžete aplikovat i s odstupem času. Nějaké fórum se jistě najde. Jen nerozumím, jakou drzost máte na mysli. Tuším, je čas, abych se i já nasral.

F.

Nechci vás rozčilovat, dokud mě neznáte — prostě se mi nelíbí představa, že se přidávám k nasíracím anonymům, ale pokud se tak rozhodnete, máte na to samozřejmě plné právo. Drzostí jsem měl na mysli využívat odkaz Karla Kryla⁸ jako pozadí pro vlastní prezentaci (resp. prezentaci svých názorů a postojů), když je faktem, že Kryl si udržel střízlivý pohled na věc i po roce 89 — nefandil vám (*Timur a jeho parta, Čarnogurského tanky, Demokracie*, kniha rozhovorů *Půlkacíř...*). Dost rozporů, nemyslíte?

Matěj

Nechápu naši výměnu e-mailů, Matěji, zatím jako nasírací. Jen mám pocit, že oba píšeme z různých vesmírů.

Například: Do Košic se mi opravdu nechtělo, ale nakonec jsem dorazil. Ne na sebe prezentaci, ale na prezentaci filmu *Dobré ráno, Slovensko*. Pracovali jsme na něm sedm měsíců a byla to fuška. Objeli jsme téměř celé Slovensko a mluvili s desítkami lidí. Je to prezentace událostí, které jsou podle mě pro novodobé dějiny této země zcela zásadní. To, že tam bude hrát nějaká kapela, jsem nevěděl. Že to byla tato kapela, bylo celkem fajn. Mám Kryla rád. To, že listopad 89 nevedl k událostem připomínajícím růžovou zahradu, je věc občanů Slovenska. Ano, pádu komunismu mnozí zneužili. Pokud jde o mě, byl jsem a taky jsem zůstal kritický. Konečně to, že dnes žijí v Čechách, je důsledek. Byl jsem iniciátor

prvního odvolání Vladimíra Mečiara v dobách, kdy byl miláčkem 85% mých krajanů.⁹

To, že na vás dalajláma udělal dojem intelektuálního mrzáka, je důkazem vaší intelektuální zralosti. Tibetský buddhismus je prastarý a techniky ovládání mysli a fyziologických procesů, které vyvinuli, jsou inspirací expertům na kognitivní vědy. Důkazů je bezpočet a vygooglit si to můžete vmžiku.

Nutno podotknout. Mluvíte s člověkem z masa a kostí, mám své jméno, stav, osud, názory, hodnoty, postoje... mluvím s vámi otevřeně. Vy se ukrýváte za anonym. Zbabělost?

Pěkný víkend, F. G.

Dva rozdílné vesmíry, případně dimenze (jeden nakupuje v Tescu a druhý v Lidlu). Máte pravdu. Vy jste židovský intelektuál (nulový pejorativní nádech), který, jak se zdá, nemá žádné jiné názory než jako z pětihvězdičkové učebnice etiky a těžko se zmůže na jiný názor než zbytek humanistického světa (a ještě mám podezření, že nechápete ironii). Já jsem chlapík, který reflektuje sebe samého a vše okolo vtípem a filozofuje kladivem (to vypadá na něco víc než jen latentní schízu).

K prvnímu odstavci nemám co říct. I kdyby to byla pravda, vůbec nic to nemění na tom, že revoluce zničila obrovské množství lidí (jako snad skoro vždy — ale je to

jejich problém). Já jen, že ten Kryl, v kontextu s vaším filmem... ani nevím. Přijde mi to spíš, jako by i po smrti musel zpívat hymnu s Gottem — znovu. Já vám neberu charakter, pokud bych si jen na chvíli myslel, že jste oportunista, tak vám nepíšu.

Dalajláma: buddhistické techniky podle mě nijak nesouvisí s intelektem, je to tradice. Nejsou výsledkem jeho myšlení. A v té knize, v níž se s ním baví právě kognitivní vědci, má pan dalajláma otázky typu: Má měňavka mozek? Duše je v mozku nebo v srdci?

Tradice zkrátka velmi pokulhávala za vědou.

Googlit důkazy ☺? Snažím se chránit si zdroje, nebo dopadnu tak, že budu citovat Morchedaje Kapustu ☺.

Kurňa, já mám taky maso, kosti a tak dál. Jen si chci uchovat soukromí. Co když se pustím do dlouhého pochodu institucemi jako slušní národní socialisti a nějaká Liga proti hanobení mi zakroutí krkem?

Matěj

P. S. Rád bych ve zkratce poznal váš názor na Imre Kertésze.

P. S. 2 Ještě jednu věc nechápu: pokud jde o malé cigánské děvčátko,¹⁰ tak jste schopný napsat všechny síly (lít peníze do extremistů à la Ondřej Čákl), ale pokud jde o lidi, kteří se nedokážou vyrovnat se společenskými změnami, tak je to jejich problém, že se s tím vyrovnat nedokážou. A totéž, co se týče umírající kultury. I tam necháte vyhrát silnějšího — pohodlnějšího. Kdyby měl

Napoleon počítačové hry a hamburgry, tak ještě teď loupe brambory na Korsice.

No, Matěji, já chodím nakupovat do malých obchůdků už roky. Prodavačky už mě znají, a tak si vždycky trochu popovídáme. Mám to takhle rád. Vážně nevím, co je „celý humanistický svět“. Ironii chápu, jen jsou rozhovory, při nichž jsem ve střehu. Humor a ironie jsou opravdu slabou stránkou mých veřejných vystoupení. Je to chyba, vím, ale co už.

Revoluce z roku 1989 má samozřejmě své oběti. Uznejte však, že v porovnání s jakoukoli předchozí revolucí (národněsocialistickou, komunistickou) je jich méně.

Kryl je člověk podobného ražení jako Hutka, Třešňák, Jirous, Karásek, Ivan Hoffman a mnozí další. Jeho žánrem byl protest. A protestovat je a vždy bude proti čemu. Jen Hutka, Karásek a Třešňák... se vrátili z nucené emigrace a protestují doma.

Dalajláma je misionář tibetského buddhismu. Chtít, aby změnil kánon, je asi stejné, jako chtít aby rabíni měnili tóru, křesťanští myslitelé odkaz Ježíše, guruové z indických ášramů vědy a tak dále. Různé vědy a duchovní cesty existují vedle sebe. Můžu vám poslat jména nejrůznějších vědců, kteří byli součástí odlišných duchovních nauk a spolupracovali na jednom tématu. My jsme ale mluvili o kognitivních vědách. Odborníci vážně žasnou, co buddhističtí mniši dokážou se svou myslí a svým tělem.

Věřte mi, že do Ondřeje Cakla jsem nelil žádné peníze. A to se známe mnoho let. Natálčiným rodičům jsem ale koupil pračku rád. To proto, že z těch desítek plyšáků, které jí lidé poslali, byl opravdu malý užitek. Matěji, proboha, proč si o mně myslíte, že mám zájem a je v mé moci, nechat nějakou kulturu umírat? A proč si myslíte, že je mi lhostejné lidské utrpení?

S Imre Kertészem jste mě zaskočil. Poctivě jsem se snažil číst vše, co u nás vyšlo, ale nějak bez účinku. Asi jsem četl nepozorně. Možná jsem propásl období, kdy jsem měl tuto literaturu číst. To Sándor Márai mě dostal na první pokus.

Fedor

Dobrý večer,
váš e-mail mi vykouzlil úsměv na rtech hned na několika místech a nevím, do jaké míry to byl váš záměr. Ale přece jen to asi nebude až tak hrozné s tím vaším smyslem pro humor. Chvilku mi připadáte jako maloměšťák (à la Adrian Mole), a vzápětí si tak připadám sám.

K vašim veřejným vystoupením: Měl jsem možnost vidět to z Tabáčky, na vaše doporučení, a pak ještě pár, ale nejvíce mi utkvělo to z minulé Pohody. Byla tam vidět evidentní bariéra mezi jednou stranou publika a tou druhou. Mezigenerační? Nevím, co to bylo, ale bylo to smutné. Ale vzhledem k tomu, že se většinou vyjadřujete k vážným tématům, ten humor tam ani nijak nechybí... I když. Já

jen, že takto objíždíte Evropu se samými smutnými tématy, které masy nezajímají. Nezdá se vám to krylovské? Nelepí se na vás různí mrzáci na duchu (kromě mě)?

Z těch protagonistů, které jste jmenoval, nebyl nikdo tak tvrdý jako Kryl. Pokud by byli, muselo by jim taky jebnout a Hutka by pak neměl čas sbírat moravské lidovky atd. ☺.

Vaši vysvětlující repliku o dalajlámovi беру. Kdybychom to zobecnili, každý z nás je otrokem tradice — ovšem s výjimkou vykořeněných šťastlivců ☺. Já jen, že některé jeho otázky byly vážně naivní. Tu knihu už jsem vrátil, ale můžu zjistit její jméno, pokud budete trvat na zdroji.

I já souhlasím s tím, že buddhismu patří budoucnost. Jen tu osobu odmítám pokládat za něco extra super. Osobně si meditaci ani neumím představit... Jednou jsem měl LSD, to se počítá? Asi to bude věkem — nedokážu myslet na nic.

Revoluce vám vyšla, co se konfliktnosti týká, na jedničku, to vám neberu. Jednou to nevděčný slovenský národ ocení (pravděpodobně až po vaší smrti, jak bývá zvykem), ale nemůžete se divit, že si národ (odporné, zprofanované slovo a zároveň tak krásné) ztotožní propad životní úrovně a ostatní problémy s vámi.

Nemám čas to dopsat, ale když to nepošlu takhle, tak to pak budu znovu všechno přepisovat. Proč si ty rukopisy Kafka nechával, když nechtěl, aby vyšly...

Salute, pokud si otevřete lahev ☺. Jinak přeji hezký večer.

M.

Ach jo, ten můj předešlý mail je dost příšerný. Samá chyba. Bude to tím, že jsem vám psal rovnou po příjezdu z letiště. Byl jsem čtyři dny v Londýně. To město mám rád. Hromada lidí, ale pořád mám pocit, že jsem v nějakém menším městě + skvělé hospody + milí lidé + skvělé parky + neuvěřitelná pestrost lidských bytostí. Byl bych rád, kdyby to tak zůstalo. Ano, i já tuším, že existuje jistá hranice, za níž se národní identita rozmazává. V Londýně to však navzdory guláši etnik, národností, reálií stále funguje. A na tom našem bílém Slovensku ne. Proč asi?

No, ty protagonisty shodou okolností dobře znám. S Hutkou jste trefil do černého. Třešňák, Karásek a Magor Jirous (například) jsou vážně jiné kafe. Netuším, jak by byl býval Kryl snášel roky v base (Magor), pálení rukou cigaretami (Třešňák), změnu profese z bohémského barda na kněze (Karásek) a podobně. Určitě by to byl býval zvládl.

Pokud jde o dalajlámu, na zdroji netrvám. Můj bratr je filozof a zabývá se kognitivními vědami a myslí. Díky němu jsem se dostal k autorům, jako jsou Maturama, Varela, Capra a další. Dalajlámu jsem začal pozorněji sledovat, když jsem si přečetl *Destruktivní emoce* (Praha 2004) a začal sledovat www.investigatingthemind.org... Přiznávám se, že čím jsem starší, tím více se vyhýbám složitým knihám. Pro mě osobně je však meditací každé soustředěné myšlení (i komunikace s vámi), soustředěné popíjení červeného s cigaretkou nebo posezení s přáteli a poslouchání konverzace.

Ano, s tou revolucí to opravdu nedopadlo zle. A dnes jsem si koupil knihu Miroslava Hrocha *Národy nejsou dílem náhody*. To jen lidé, kteří za slovo „národ“ skrývají své osobní deficity, ambice, nenažranost, hloupost, agresivitu, ... mě serou. A to hodně. Mimochodem, podle současných výzkumů je 83% občanů České republiky osobně šťastných. Zhruba stejný počet nadává na politiky a politiku. Dobré, ne?

Přemýšlím, že bych naši konverzaci dal na blog. Byl byste proti?

Pěkný den, F.

Byl jsem delší dobu pryč... nemoc, narozeninová deprese (jsem starší a stále tápu), výplatní deprese (věřitelé krouží okolo vily jako supi).

Téměř tři týdny jsem nebyl na internetu a cítím se lépe.

Nebudu mít nic proti, ale rád bych to autorizoval. Maily jsem psal na posezení a leccos bych ještě rád upravil.

Hlavně si ale nejsem jistý výpovědní hodnotou vašich odpovědí (na některé věci prostě odmítáte reagovat) a hodnotou mých někdy drzých otázek.

Rád bych otabuizoval některá témata: ocejchování Němců a Maďarů (běžná mainstreamová věc) přímo-nepřímo podporuje náš domácí nacionalismus, proč jsou Benešovy dekrety mrtvou křivdou, ale Německo stále musí platit reparace za události, které se staly dříve než Benešovy dekrety, jak se může úspěšná skupinová stra-

tegie jevit božím telátkům jako spiknutí, že správný pravičák by neměl čichnout k práci, protože ho to přejde, jak se zbavit patetických sraček, jde-li o historii, a podobně.

Nevím, jestli jsem se už chlubil, ale bydlím v podnájmu u starého bolševika (ročník 1928), který byl v ústředním výboru a je i v tak pokročilém věku zapálený. Někdy večer prokecáme i pár hodin. Já bych rád konfrontoval vaše a jeho názory na společné platformě pod mým dohledem... blog, kniha, brožura ☺. Jak pěkně to zní.

Přeji hezký den, Matěj

Jasně, autorizace. Posílám celý náš rozhovor. Plus redakci. Nepíšeme s diakritikou, zkusme odteď. Plus redakce jazyková — nemusíme se chlubit hrubkami, to je hlavně můj problém. Trošku se budu bránit věcným zásahům do textu. Mělo by to vliv na autentičnost. To už spíše korekce v průběhu dialogu. Klidně v budoucnu i kniha, zatím bych ale preferoval svůj blog. Nechte to bůhvíkolik lidí, ale je to taky platforma. Možná vždy po dvojici e-mailů. Blogy nemají rády dlouhé čtení. Je to na vás, Matěji.

Ano, i já mám pochybnosti o výpovědní hodnotě svých odpovědí. Ne proto, že bych skrýval své názory, ale mám své intelektuální limity. A vzdělanostní také. „Drzé otázky“ mi fakt nevadí.

Jde-li o ta tabu, pokud nehovoříme o intimitách soukromého života, tak souhlasím s omezeními, o nichž už jsem psal výše. Osobně si myslím, že podstatné je to, že

se vůbec bavíme. Možná časem pronikneme i do větší hloubky. Nemám nic ani proti triologu. Akorát by váš domácí teprve začal a my už jsme rozběhlí. I to by se dalo nějak napravit, pokud by to šlo přes vás.

Zdravím, Fedor

Dobrý den,
dost jsem o tom přemýšlel a nápad s blogem se mi nelíbí. Já jsem byl jen zvědavý na vaše názory a na vás. V žádném případě mi nešlo o zviditelnění se. Pravděpodobně bych začal přehánět s autostylizací, pokud bych psal něco, co by mělo být zveřejněno. Přílišná míra autostylizace mi zvedá žaludek (Bukowski, Kundera). Nerad bych způsoboval žaludeční nevolnosti lidem, které neznám. Každopádně, klidně to zveřejněte, kde jen chcete.

Něco k tomu Londýnu:

Ano, má nádhernou multikulturní atmosféru. Ale to město je přesně takové už víceméně stovky let. Jako hlavní město Západu a centrum největšího impéria, jaké kdy svět viděl, je to přirozený důsledek. Jenže i v Londýně je dnes pár čtvrtí, kde je běloch zoufalou minoritou. Samo o sobě to není nic hrozného, ale koexistence například s africkou minoritou je brutální (IQ mapa světa je toho jasným důkazem, bohužel). Arogantní hovada, která mají problém hodit odpadky do koše. Rasové reálie neradno podceňovat. V Londýně jsem žil a pracoval jako gastarbeiter, nebyl jsem tam jako intelektuál, který si přijel pro-

hlédnout muzea a pokecat s Rothschildem. Nevím, jestli znáte aktuální adrenalinový sport mladých gangů, při němž si skupina vyhlídne jednu nebo více osob a zkouší na ně nové tahy. Po mně samotném házeli negři kameny a hnali mě jak Poláka ☹. Multikultura vypadá fajn jen z hotelu ve West Endu, ale ne v ghettu plném požíračů sociálních dávek a drogových dealerů. Plus půl milionu většinou jazykově minimálně vybavených Poláků, kteří jsou asi jako naši hejslováci, prostě balada. A do toho čtu článek v *.týždni* (to jsem ho četl naposledy), že chudáci Poláci... Klidně mi přestříhňte pas a dejte mi novomanželskou půjčku.

To naříkání nad holokaustem — óóó, kolik Kafků, Einsteinů a Freudů vyletelo komínem (ejhle, člověk). Jednoznačně mi pro světový genofond přijde horší ztráta výkvětu wehrmachtu na Siegfriedově linii nebo na pláních pod Kavkazem nebo letců RAF nebo ruských tankistů nebo srbských partyzánů nebo 800 000 dobrovolníků SS, kteří splnili ukrutně těžká specifika, než ztráta bandy halíčských Židů, kteří chtě nechtě na základě semknutosti a mimořádně úspěšné strategie nepřímo ohrožují každý stát s ambicí být státem národním.

Je mi líto toho, co se stalo Židům, ale mohli si za to sami (politika se nemazala s masami ani po roce 89). Jak řekl doktor Goebbels, kdyby měli trochu rozumu, jsou ticho jako myšky. Historický fakt, který to potvrzuje, je ten, že s konečným řešením se začalo až po vyhlášení Spojenců, že nebudou akceptovat jinou než bezpodmínečnou kapitulaci.

Prostě mi Židé připadají jako Němci — přesvědčení o vlastní výjimečnosti, a když jsou u kormidla, tak to přehánějí.

Jedna hodně intimní otázka: čtete někdy úvodníky Štefana Hríba?¹¹ Ten člověk asi nečte knihy, teda kromě bible a *Pána prstenů*, protože takové patetické sračky o ZLE a metafory s prsteny — vždyť to je strach a hrůza. Kosti v mozku.

Díky poválečné humanitě se dostaneme ještě do pořádných problémů.

Pokud by někdo utratil tolik peněz, jako utratili američtí bankéři v Číně, tak ho na potkání zastřelí, a bylo by to spravedlivé. Na Západě jsou tyto svině chráněny humanitou. Jak je možné, že se v mainstreamových videích nikdy, opravdu nikdy, nikdo ani náhodou nezamyslí, jestli je tato „demokracie“ tím nejlepším možným řešením.

Velmi, velmi, velmi rozhněvaný mladý muž.

M.

Zvláštní, Matěji, to je v těchto dvou dnech podruhé, co jsem narazil na meze dialogu. Poprvé to bylo, když jsem po dvaceti letech vycouval z nekonečné diskuze o kauze jistého Jana Budaje.¹² Je to příběh sociálně deprivovaného člověka svádějícího boj o vlastní integritu způsobem, který ničí vše okolo. V takových případech je asi vážně nejlepší vylézt z ringu. Současně by ale člověk měl zůstat obezřetný a připravený na to, že mávání pěstmi v ome-

zeném prostoru prázdného ringu sociální deprivanty nebaví.

F. G.

Chápu. Jen jsem včera přemýšlel, jak pohodlné je označit partnera/opponenta za úchyla, dementa, ... Prostě při nedorozumění se jako první nabízí sociální deprivace, případně demence či jiný duševní defekt. Všichni denně bojují o svou integritu a není to jednoduché. Jednou je vzorně osedlaná a jindy proteče mezi prsty... Uvidím za 20–30 let, jak dopadnu. Každopádně hledání nemůže uškodit.

Matěj

Otázka zní, co jsem vám měl na to poslední tvrzení odepsat... Že jste znevážil smrt nějakého potenciálního Einsteina, Kafky, Freuda, ... anebo Gálovy babičky... jako něco, co je méně hodnotné v porovnání se smrtí elitního vojáka SS? Abychom si rozuměli, póza velmi nahněvaného mladého muže je jen zrcadlo vaší duše?

Fedor

Víte, po veškeré té humanitě, zákazu svobodného bádání — zpochybňování — reflektování holokaustu,

ostrakizaci nacionalismu, politické korektnosti, právech pro devianty různého druhu, zkáze DS (Dělnické strany) atd.... Já jsem jen výsledek doby — citlivý s kritickým myšlením ☹. Možná jsem zbabělec a pravděpodobně i emocionální impotent, když mě nedojímá Natálka (dítě popálené při útoku českých neonacistů ve Vítkově v Čechách) se znetvořenou ručičkou ani vaše babička, ale tento těžký kříž si ponesu sám.

Matěj

... pomoci jednomu konkrétnímu člověku je dost. Každopádně víc než vytyčit si cíl pomoci rovnou celému národu. Holokaust byl, je a bude reflektován z rozmanitých hledisek. Argumentů pro tato tvrzení jsou opravdu tuny... nacionalismus na Slovensku není ostrakizovaný, ale je to součást politiky, dokonce vládní... DS v Čechách funguje pod mírně změněným názvem (Dělnická strana sociální spravedlnosti — DSSS), ale se stejným složením a stejným volebním programem. Ano, vadí mi. Demokracie je lepší než její opak. Dialog je fajn, ale má limity. Právě jsme na ně narazili.

Fedor

Pomáhat jednomu konkrétnímu chudákovi/mrzákovi je almužna/charita. Když se národ posbírá, tak bude cha-

rita zbytečná. Jak řekl klasik: „*Já neprosím o almužnu, já říkám, německý národe, pomoz si sám, a očekávám od každého Němce, kterému nechybí slušnost, že už pochoduje s námi.*“ Vždy mě dokáže rozesmát spravedlivý hněv Františka Šebeje,¹³ že i on je národ. To, že je SNS¹⁴ ve vládě, ještě neznamená, že se za národ bije (ale to jste ani nemyslel vážně... absurdní myšlenka, že se SNS stará o něco jiného než o sebe a svá korýtka).

Rozdíl mezi diktaturou jedné strany a diktaturou 2, 3, 4, 5, 6 stran ilustruje vysoká volební účast. Už Platón označil demokracii za nejlepší z nejhorších možných vlád, a to ještě ta naše (a nejen ta naše) má plutokratická specifika. Parlamentarismus nedokáže efektivně reagovat na problémy, které přesahují jedno dvě volební období (protože strana je také podnikem). Neměl bych problém, kdyby to byla přímá demokracie, ale toto je opravdu jen nevlastní sestřenice. Absolutistický monarcha měl větší citění pro potřeby lidí strachujících se o místo. Ano, DS je už DSSS.¹⁵ Takže k čemu bylo dobré najít prominentního právníka a zorganizovat proces, když výsledek jen zviditelnil stranu? Proč nemohl David Duke¹⁶ (mimořádně lidé jako on se rychle dostanou ke kormidlu, in my humble opinion) uskutečnit přednášku? Ta kniha je nudná, ale závadná a podněcující k bla bla bla určitě ne (400 stran kydání na Židy od bible po současnost na americký způsob)... A na co byl dobrý ten zákon o holokaustu, když se ještě nepoužil? Bič na nacisty? Které? Jen to dráždí milovníky svobody, jako jsem já. Ani jsem pořádně nevěděl, co je revizionismus, dokud ten zákon nebyl, a teď už mám načtené

všechno, co se mi dostalo pod ruku. Dobře, samozřejmě že většina z těch věcí jsou zhovadilé blbosti, ale některé jsou bohužel fakta: denacifikační (i norimberské) procesy obsahovaly film z Dachau o plynových komorách. Dnes všichni vědí, že tam nikdy nic takového nebylo,¹⁷ ale tři miliony Němců bylo denacifikováno i na základě tohoto filmu, který byl americkým podvrhem s odhrabanými mrtvolami. A existuje mnoho podobných věcí, které si zaslouží, i VZHLEDEM K OBĚTEM, vysvětlení, jenže se na toto téma ani nediskutuje a člověk s pochybnostmi je okamžitě ostrakizován. Jak může být „oficiální“ stanovisko, že kdokoli, kdo má pochybnosti a pátrá po pravdě, je neonacista a nediskutuje se s ním, když nejasností je, HLAVNĚ kvůli nánosům válečné propagandy, dost. Vždyť přece dobře víte, že zneuznané myšlenky se vracejí znovu a silnější (nezměrné množství příkladů v dějinách).

Vyjdu s kůží na trh, pokud budu mít co získat, kromě nicneříkajícího hrdinství... dejme tomu, když se mi podaří nacpat národní socialismus (to nejlepší z toho... a že měl dobré stránky, zůstává pravdou) a osobní svobody do jedné formičky ☺.

Matěj

Té chudince/mrzáčkovi byly dva roky, když na ni neonacisti hodili zápalnou lahev. Nejen Šebeb je národ, ale také ti lidé, kteří nesdílejí váš názor, Matěji. Chcete je škrtnout z národa? Jak? Shodneme se na tom, že SNS se za národ

nebije. Podle mě národu škodí. Škodí národu taky každý umělec, sportovec, vědec, ..., který nesdílí vaše hodnoty? Je jich mnoho. Co s nimi?

Ano, Platón řekl, že *Demokracie není schopná respektovat nadřazenost některých jedinců a některých způsobů života nad jinými. Také řekl, že demokracie, tak jako jiné formy vlády, nese v sobě plán sebezničení, svůj přerod v tyranii.*¹⁸ Co považujete za alternativu demokracie? Absolutistickou monarchii? Kterou, v dnešním světě? Možná existuje něco jako aktivní sociální učení, které je v demokracii realizovatelné (střídání mocenských elit, kontrola moci pluralitními médii a veřejným míněním, nezávislost exekutivní, právní a parlamentní moci), ale nechtěl jsem se pouštět do poučování.

Ano, namísto DS máme teď DSSS. Věděl jsem, že jeden zákaz nezmění lidi. Jde o permanentní konflikt a je dobré, že je.

Člověk s pochybnostmi by neměl být ostrakizován. Média jsou ale zvláštní svět. Za vlády jedné strany a jedné pravdy byla ostrakizace lidí s pochybnostmi normou. V demokratických poměrech vstupují do hry také nekalé zájmy... Určitě ale dávám přednost druhému před prvním.

Fedor

Co myslíte, jakou veřejnou podporu má upalování lidí zaživa? Moc velkou asi ne..., protože činy, jako jsou tyto, všichni spěchají okamžitě odsoudit (alespoň na něčem

se společnost shodne), což je samozřejmé a také správné. Na druhé straně každý div trvá den dva, a když dojde na lámání chleba, nemyslím si, že bude většinu společnosti (žádní liberální úchyláci a etnomasochisti) bavit dívat se na popálené dítě a sypat si popel na hlavu, jaká jsme netolerantní společnost déle než den dva. I kdybyste z ní vysekali živý památník, nic to nezmění na tom, že cigánský problém je problém. V tomto případě neexistuje „my“ a „oni“, i když se to samo nabízí. „My“ jako slušní lidé, kteří si váží bla bla a cítí bla bla..., a „oni“, lidé upalující děti, neonacisti, bla bla... Chápu, že jedna konkrétní lidská bytost se jménem a historií má zničený život kvůli bandě debilů, ale tady na východním Slovensku jsou desetitisíce cigánčat bez fyzických handicapů, které mají, ehm, velmi nepříjemné startovní podmínky, které tato Natálka svým způsobem všechny překonala. Vyroste z nich jen další generace parazitů a lidí popisujících bílé stránky černých kronik.

Alternativou demokracie/plutokracie by mohla být i absolutistická monarchie, i když je to blbé, je to lepší alternativa, protože za předpokladu, že vládce není bláznem (ve smyslu deficitu), je více spjat s národem a nemusí se bát podívat za roh. Jakou má demokracie odpověď na vymírání bílého muže? Jaké jiné státní zřízení by toto téma obcházelo?

Většina jsou plebs. Možná to neplatí o Židech, ale o mém národu a ostatních evropských národech, které ovlivnila konzumní doba, to bohužel platí. Nezávislost soudní moci, pluralitní média... možná jsem příliš citlivý, ale rozhodně a dramaticky vnímám rozdíl mezi

tím, co je deklarované, a tím, co je skutečné. Která naše média hlídají pluralitu? Zdá se to jako určité civilizační specifikum, že jsme nuceni žít v rozporech, ale pak se nemůžeme divit, že si jedna třetina obyvatel myslí, že si Amíci shodili Dvojčata sami a holocaust nebyl, a část je přesvědčená, že Němci dělali ze Židů mýdlo (to tvrdily učebnice) a Arabové jsou sexuálně frustrovaní chudáci.

À propos: Čtu právě Foucaultovu *Psychologii a duševní nemoc* a mezi různými „nemocemi“ jsem našel sebe i všechny, které znám ☺.

Matěj

Jsem si jistý, že nenávisť není program. Ani strach. Zdá se však, že tyto dvě emoce patří mezi nacionalisty (spolu s konspiračními teoriemi) k základní výbavě.

Jistě, když se začtete do většiny učebnic klinické psychologie, najdete u sebe příznaky všeho. Stejně tak u lidí, které znáte. Jako když se začtete do čehokoli jiného a později zjistíte, že selektujete podle vlastního nastavení.

Fedor

Už jsem dostal echo, že jste to hodil na blog. Proběhl jsem to a... reálie jste vynechal. Tak děkuji. Jen to může vypadat, jako byste neměl o čem psát.

Matěj